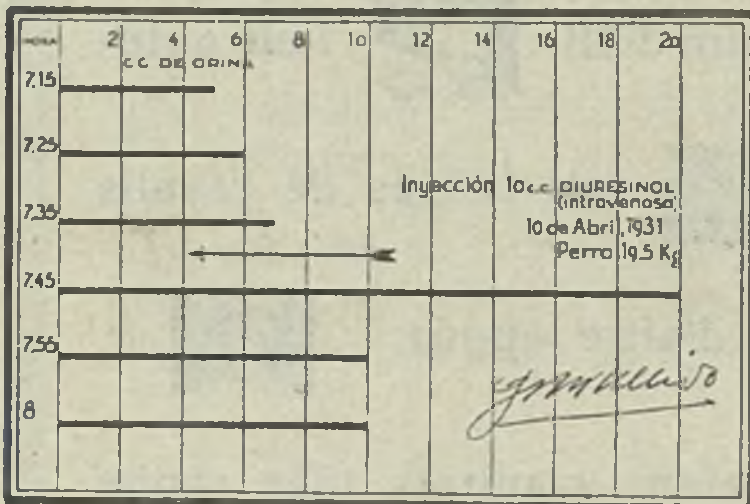
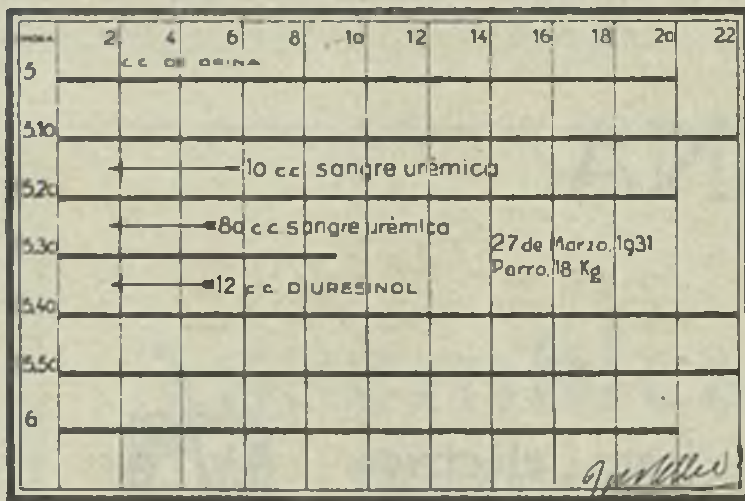

Algunes gràfiques de les esmentades experiències

Observi's quan ràpidament actua i que la innocuïtat del "DIURESINOL" (FEBUS) resta plenament demostrada, ja que, animals (gossos) d'un pes mitjà de 16 quilos, han suportat per via intravenosa (la més activa) quantitats oscil·lants entre 4 i 12 c. c. SENSE QUE S'HAGI OBSERVAT CAP TRASTORN NI ACCIO NOTABLE EN LA PRESSIO SANGUINIA NI EN EL RITME CARDIAC.

jectat sang urèmica, procedent de gossos nefrectomitzats dos dies abans, sang que en quantitat de 20 centímetres cúbics ha actuat com a estimulants lleuger de la funció renal, i que en quantitat de 80 centímetres cúbics ha minvat la secreció renal, en tots els casos. En tots els animals, que havien estat prèviament cloralosats, una vegada aconseguida la inhibició o reducció de l'activitat renal, en la forma ja coneguda des del 1905 gràcies als treballs de Pi Suñer, l'administració de 8, 10 ó 12 centímetres cúbics de "DIURESINOL", ha restablert la secreció d'orina en les seves xifres anteriors o en quantitats superior.

L'administració per via subcutània s'ha manifestat constantment ineficaç. L'administració intramuscular s'ha manifestat eficaç, però molt més lenta en els seus efectes, els quals s'inicien quelcom més tard, i es perllonguen més, sense donar lloc a diuresis tan intenses com les injeccions per via endovenosa.

D'aquestes experiències, els protocols de les quals obren a l'Institut de Fisiologia de la Facultat de Medicina, en podem diduir el següent:

QUE EL PRODUCTE DENOMINAT "DIURESINOL", QUE ELS LABORATORIS "FEBUS" HAN SOTMES AL NOSTRE ESTUDI, EXERCEIX UNA EFECTIVA ACCIO DIURETICA I POT NEUTRALITZAR L'ACCIO OLIGURICA DE LA SANG UREMICA.

Que l'acció antiurèmica, o neutralitzant dels tòxics uremians manifestada, es deu atribuir a l'extracte cortical d'escorça renal que forma part de la preparació estudiada.

Que la presència d'extracte total d'hipòfisis en la mateixa preparació no li treu, abans augmenta, la seva acció diürètica, perquè l'acció oligúrica de la substància del lòbul posterior de la hipòfisis només s'observa quan el ronyó no concentra el suficient l'orina, i hi ha poliúria, i no en l'oligúria, o en la secreció normal.

Que en aquestes condicions, els extractes hipofisaris es mostren com a diürètics.

QUE L'ADMINISTRACIO PER VIA INTRAMUSCULAR DEL "DIURESINOL" ESTARA INDICADA EN TOTES AQUELLES OLIGURIES EN LES QUALS, TEMPORALMENT, NO HEM DE DEIXAR EL RONYO EN REPOS, AMB PREFERENCIA ALS DIURETICS ESTIMULANTS DE L'EPITELI DELS TUBS URINIFERS, QUE EXPOSEN A AGREUJAMENT DE LES LESIONS DELS MATEIXOS, PER L'EXCITACIO ANORMAL QUE REPRESENTEN.

Barcelona, 10 d'abril de 1931.

ESTUDI CLINICO-FARMACEUTIC DEL PODER DIURETICO-ANTITOXIC DEL "DIURESINOL" (FEBUS), FET PEL DOCTOR EN JESUS M. BELLIDO, PROFESSOR DE TERAPEUTICA FARMACO-FISIOLOGIA, I SUBDIRECTOR DE LA FACULTAT DE MEDICINA DE BARCELONA.

Els Laboratoris "Febus" d'aquesta ciutat, han presentat per al seu estudi farmacològic una preparació denominada "DIURESINOL", en forma d'injectables, de dos centímetres i mig cúbics de capacitat cada un, composta, segons el prospecte que acompanya cada capsula d'injectables, d'extracte glicero-alcohòlic de múscle cardíac, tret d'hipòfisis, d'ambdós lòbuls, anterior i posterior, i extracte de substància cortical de ronyó.

Aquesta preparació s'ha sotmès a les següents proves: en animals, gossos sans, cloralosats en els qual es recollia independentment l'orina de cada ronyó per mitjà de cànules ureterals.

En la primera sèrie de proves es mesurava la quantitat segregada per ambdós ronyons durant vint minuts, s'injectava després intravenosament la solució "DIURESINOL", i es mesurava la quantitat d'orina segregada després fins a quaranta minuts.

En una segona sèrie de proves es provocava l'origúria en els animals, igualment cloralosats, sotmesos a experiència, mitjançant la injecció de quantitats variables de sang urèmica, procedent de gossos que havien sofert la nefrectomia total dos dies abans, i després mitjançant la injecció de "Diuresinol", es restablí el flux normal de la secreció renal, que augmentava.

En una tercera sèrie, de proves s'assajà l'acció del "DIURESINOL" administrat per via intramuscular, i per via subcutània.

En la primera sèrie, d'estudi de l'acció del preparat "DIURESINOL", via intravenosa, en quantitats variables entre 4 i 5 centímetres cúbics, constantment hem registrat un augment considerable de la diuresi, que almenys ha quadruplicat la quantitat d'orina segregada en el mateix espai de temps abans de l'administració del producte que s'assajava. Aquest s'ha manifestat, per tant, com un poderós diürètic, sense que s'hagi registrat ensems cap acció notable sobre el ritme cardíac ni sobre la pressió sanguínia.

En la segona sèrie, una vegada registrat el flux renal durant un lapse de temps, com a patró de comparació, hem in-

DOCTOR J. M. BELLIDO
Professor de Terapèutica, Farmacologia i Fisiologia
Subdirector de la Facultat de Barcelona